

[Εκτύπωσε](#) | [Αποθήκευσε ως WORD](#) | [Αποθήκευσε ως HTML](#)

Ενα νέο κοινωνικό μοντέλο

Ενα σύγχρονο κεντροαριστερό κόμμα χρειάζεται ιδεολογική σαφήνεια

Γιώργος Σιακαντάρης,

Τα Νέα, 29/01/2014

Η χώρα δεν βρίσκεται σε συνθήκες Βαϊμάρης, αλλά ελληνικού 1920. Τώρα, όπως και τότε, οι πολίτες καλούνται να επιλέξουν λύσεις που ενώ ακούγονται καλά στα αυτιά, απειλούν και την τελευταία δυνατότητα της χώρας να σταθεί στα πόδια της. Τότε οι δυνάμεις της φιλοβασιλικής Δεξιάς, υπόσχονταν τον τερματισμό του πολέμου και έκαναν ακριβώς το αντίθετο αλυσοδένοντας την χώρα στην άγκυρα του εθνικιστικού παροξυσμού. Σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται το «σκίσιμο» των μνημονίων και όπως όλα δείχνουν ή θα αναγκαστεί να τα συνεχίσει ή καταγγέλλοντάς τα θα «αγκιστρώσει» την Ελλάδα στα εκτός Ευρώπης λιμάνια της δραχμής.

Τι έλειπε τότε και τώρα, ώστε οι πολίτες να κάνουν μια διαφορετική πολιτική επιλογή; Απουσίαζε η κοινωνική ατζέντα. Τότε έλειπε μια πρόταση προς την κοινωνία που θα αφορούσε το πάντρεμα της εθνικής επέκτασης με τις ανάγκες εκείνων των κοινωνικών στρωμάτων που είχαν υποφέρει από τους συνεχείς πολέμους και σήμερα απουσιάζει μια αφήγηση για το «κούμπωμα» των μεταρρυθμίσεων με μια πρόταση γι' ένα κράτος που θα προσφέρει τις απαραίτητες, για την ανάπτυξη της χώρας, κοινωνικές υπηρεσίες.

Η πρόταση Αλέξανδρου Παπαναστασίου που πάντρευε τον Πολιτικό Φιλελευθερισμό με την κοινωνική ανησυχία ήρθε τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1924, όταν ήταν ήδη αργά. Πολύ φοβάμαι ότι κάνουν λάθος, όσοι σήμερα υποστηρίζουν πως το πρώτιστο είναι απλά η βιαστική συσπείρωση των δυνάμεων της Κεντροαριστεράς. Η Κεντροαριστερά ή όπως αλλιώς την ονομάσει κανείς, πρέπει να θέσει στο επίκεντρο των προτάσεων της το ζήτημα της ανάπτυξης του κράτους παροχής κοινωνικών υπηρεσιών ως πρόταση ανάπτυξης της κοινωνίας και όχι απλά ως δίκτυ ασφαλείας. Μόνο έτσι έχει μέλλον.

Αν αυτή δεν αναδεικνύει στο επίκεντρο της πολιτικής της, και όχι ως κάτι μεταξύ πολλών άλλων, μια επίκαιρη κοινωνική ατζέντα, καθώς και μια πρόταση για μετεκλογικές συνεργασίες, στις οποίες θα κυριαρχεί αυτή η ατζέντα, τότε αντί να αποφευχθεί η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, θα επιταχυνθεί η άνοδος ενός κυριαρχούμενου από τις εθνολαϊκίστικες συνιστώσες ΣΥΡΙΖΑ. Η βέβαιη πτώση του στη συνέχεια θα οδηγήσει στην κατάρρευση όλη τη χώρα.

Σήμερα η κυβερνητική σύμπλευση του ΠΑΣΟΚ, ως του ενός από τους δυο πόλους της ελληνικής Κεντροαριστεράς, με τη ΝΔ - για μένα αναγκαία και απαραίτητη για να μη ξεπέσει η χώρα στην εξαθλίωση της δραχμής- διαμορφώνει ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες για αυτό το κόμμα. Τα ζητήματα όμως που προωθεί το σημερινό ΠΑΣΟΚ, αλλά και οι 58, όπως η υπεύθυνη στάση, η απόρριψη του αντιευρωπαϊσμού και του εθνικισμού και η εναντίωση στις υπερσυντηρητικές αντιλήψεις της ΝΔ (βλέπε, μεταναστευτικό, ιθαγένεια, ένθεο και ομολογιακό κράτος, σύμφωνο συμβίωσης) δεν δένονται με μια αφήγηση για ένα νέο συνασπισμό εξουσίας. Τα κόμματα όμως επιβιώνουν, μόνο όταν τα ίδια είναι συνασπισμοί

εξουσίας ή όταν προτείνουν κάτι τέτοιο. Και για να είσαι συνασπισμός εξουσίας πρέπει να αφουγκράζεσαι τα προβλήματα της κοινωνίας.

Οι πολίτες σ' όλες τις δημοσκοπήσεις ιεραρχούν πολύ υψηλότερα τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα (ανεργία, απουσία ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, εισοδηματικές απώλειες) από το δίλημμα ευρώ ή δραχμή. Αν η Κεντροαριστερά πέσει στην παγίδα να αναδείξει ως κεντρικό σύνθημά της το «μαζί ή χωρίς την Ευρώπη» και όχι την επιλογή ανάμεσα στην Ευρώπη της λιτότητας και την υπερεθνική Ευρώπη της αναδιανομής (Π. Κ. Ιωακίμιδης- Τα Νέα 24-01-2014), τότε το έδαφος θα καταληφθεί από τις δυνάμεις που λένε όχι σε κάθε είδους Ευρώπη.

Η σύγκρουση στις ευρωεκλογές πρέπει να κινηθεί πάνω στις προτάσεις για ένα διαφορετικό ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο σ' αντίθεση με τον θρησκόληπτο εθνολαϊκισμό της Δεξιάς και την εθνολαϊκιστική δημαγωγία της ριζοσπαστικής Αριστεράς. Επίσης ακόμη και αν ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίσει την αυτοδυναμία στις επόμενες εθνικές εκλογές, είναι σίγουρο ότι τα στελέχη της Αριστερής Πλατφόρμας λόγω της πολιτικής εντιμότητάς τους, από πεποίθηση, και κυριολεκτώ, δεν θα ψηφίζουν μέτρα που χρειάζεται η χώρα για να παραμείνει στο ευρώ. Συνεπώς χρειάζεται από τώρα να υπάρξει μια άλλη πρόταση κυβερνητικών συμμαχιών, γιατί μετά τις εκλογές τίποτα στο πολιτικό σύστημα δεν θα θυμίζει το σημερινό στάτους.

Γι' όλα αυτά θεωρώ ότι η όποια δημοκρατική παράταξη δεν θα έχει μέλλον αν λειτουργεί ως ενδιάμεσος ουδέτερος πόλος, χωρίς να προτείνει σχέδιο για ένα νέο συνασπισμό εξουσίας.

Εκτύπωση στις 30/01/2014

Από την ιστοσελίδα **Μεταρρύθμιση**

www.metarithmisi.gr/el/sx_printText.asp?textID=26660